செய்யப்பட்ட எல்லாவித நன்மைகளும் அவருடைய குடும்பத்திற்கும் கிடைக்க வேண்டும். அவைக் கிடைப்பதற்கு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகம் சார்பாகக் கவனிக்கப்படும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது, இந்த பெனிசிலின் ஆயின்ட்மென்ட் போடுகிறபோது அனேபிலாக்டிக் ஷாக் ஏற்படுகிறது. பெனிசிலின் இன்ஜெக்ஷன் போடுகிற காரணத்தாலும் இந்த ஷாக் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திலிருந்து அந்த மாதிரி ஷாக் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. வெளி நாட்டில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், டாக்டர்களுடைய அனுமதி இல்லாமல் இந்த மருந்தைக் கொடுப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட பென்சிலின் ஆயின்ட்மெண்ட் கொடுக்கலாம் என்று டாக்டர்கள் எழுதினால் மாத்திரமே அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அப்பேற்பட்ட நிலைமையை இங்கேயும் மேற்கொள்வது பற்றி ஆராய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இப்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது இதிலேயிருந்து எழுகின்ற தனிப் பிரச்சினை. அது பற்றி அந்த இலாக்காவினருக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

முதலில், திரு. லத்தீப் அவர்கள், அந்த நோயாளிக்குச் சோதனை ஊசி போடப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். திருமதி மனோகரி ஜகந்நாதன் என்ற நர்ஸ் அந்த நோயாளிக்குச் சோதனை ஊசி போடப்பட்டதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(இ). கேரள முதலமைச்சர் பாண்டியாறு—புன்னம்புழா நீர்த் தகராறு பற்றி அளித்த அறிக்கை குறித்து.

THIRU N. DENNIS : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the reported statement of the Hon. Chief Minister of Kerala that Tamil Nadu State has gone back on the understanding on Pandiyar-Punnampuzha waters disputes in the Kerala Legislative Assembly during October 1973.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, பாண்டியாறு-புன்னம்புழா நீர்த் தகராறு குறித்து 1973 அக்டோபரில் கேரள சட்டமன்றத்தில் கேரள அமைச்சர் அளித்த அறிக்கையை இங்கே தெரியப்படுத்துவதற்கு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டம், சோழத்திப்புழா திட்டம் ஆகிய இரண்டு மின்சக்தி உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறித்து தமிழ்நாட்டிற்கும் கேரளத்திற்கும் இடையே 1965 அக்டோபரில் ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. பாண்டியாறு-புன்னம்புழா ஆகிய இரண்டு ஆறுகளும், நீலகிரியில் பைக்காரா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குக்கு அடுத்துள்ள பகுதியில் உற்பத்தியாகின்றன. அவை, மேற்கு நோக்கி கேரள எல்லைப் பகுதிக்குள் ஓடுகின்றன. தமிழ்நாடு நீர்கோள் பகுதியில் இந்த இரண்டு ஆறுகளிலிருந்தும் சுமார் 2,000 கோடி கனஅடி நீர் கிடைக்கிறது. அதில், 1,400 கோடி கனஅடி நீரை 4,420 லட்சம் யூனிட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யவும் கடைமடைப் பகுதி நீரைக் கேரள மாநிலத்தில் ஓடும் சாலியாற்றினுள் விடுவதற்கும் தமிழ்நாடு அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. கேரள மாநிலத்திற்கு விடும் நீரைக் கொண்டு அவர்கள் சுமார் 2,320 லட்சம் யூனிட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்ய இயலும். சோழத்திப்புழா ஆறு வயநாடு மேட்டுநிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி, மேற்காக ஓடும் சாலிப்புழா ஆற்றுடன் கலக்கிறது. சோழத்திப்புழா திட்டத்தின்கீழ் 2,250 லட்சம் யூனிட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்ய வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மின்சக்தி தமிழ்நாடு அரசாலும் கேரள அரசாலும் சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளப்படும். 1965-ஆம் ஆண்டில் செய்து கொள்ளப்பட்ட மூல ஒப்பந்தத்தின்கீழ் கேரள மாநிலத்திற்கு மொத்தம் சுமார் 3,450 லட்சம் யூனிட் மின்சக்தியும் தமிழ்நாட்டிற்கு சுமார் 5,550 லட்சம் யூனிட் மின்சக்தியும் கிடைக்கும்.

கோயம்புத்தூரிலுள்ள குடியானவர்கள் தங்களின் பாசனத் தேவை குறித்து முறையீடு செய்து கொண்டதன் பேரில், மின்சக்தி உற்பத்திக்காகப் பாண்டியாறு-புன்னம்புழா நீரை மோயாறு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கிற்குத் திருப்பி விடவும் அதன்பின் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சுமார் 1 லட்சம் ஏக்கர் புன்செய் அல்லது 50,000 ஏக்கர் நன்செய் நிலங்களுக்குப் பாசனமளிப்பதற்கு அந்த

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கும் அரசுக் கருதியது. இது நீலாம்பூர் பகுதியில் பாசனத்தைப் பாதிக்கும் என்றும் கோளாவில் மின் சக்தி உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்றும் கோழிக்கோட்டுக்குச் குடிநீர் வழங்குவதையும் மாவூரிலுள்ள குவாலியர் ரயான் தொழிற் சாலைக்கு நீர் வழங்குவதையும் பாதிக்கும் என்றும் காரணங்காட்டி கேரள அரசு இதற்கு மறுப்பு தெரிவித்துள்ளது. இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் பரஸ்பர நன்மையடைவதற்கேற்ப தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன், அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் அளவில் இரு மாநிலங்களுக்கிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது.

23—2—1973, 24—2—1973 ஆகிய நாட்களில் நடந்த இரு மாநிலங்களின் அமைச்சர்கள் அளவிலான கூட்டத்தில், கேரள மாநிலத்திற்கு 1965-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் எந்த அளவு நீரையும் மின்சக்தியையும் உறுதியாகப் பெறக்கருதப்பட்டதோ அதே அளவு கிடைக்கக்கூடிய மாற்று செயற்குறிப்பு ஒன்றை நமது அரசு கருத்தறிவித்தது.

மாற்று செயற்குறிப்புகள் பின்வருமாறு.

(1) தமிழ்நாடு, சோழத்திப்புழா திட்டத்தில் அதற்குக் கிடைக்கும் பாதி பங்கைவிட்டு விட்டு, புன்னம்புழா மூல நீர்த் தேக்கத்திற்குக் கீழே அமைக்கக் கருதியுள்ள பாமரிகடே அணையி லிருந்து 220 கோடி கன அடி நீரை எடுத்துக் கொள்ளும்.

(2) மேற்கூறப்பட்ட 220 கோடி கன அடி நீரை எடுத்துக் கொள்வதுடன், மூலச் செயற்குறிப்பின்படி கோள மாநிலத்திற்கு 500 கோடி கன அடி நீரை இடையறுமல் பெறும்.

(3) கேரள மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கச் செய்யப்பட வேண்டிய எஞ்சிய நீர் 680 கோடி கன அடி நீருக்காக, தமிழ்நாடு அரசுச் செலவில் மூன்று அணைகள் கட்டப்படும். ஒன்று தமிழ் நாட்டு எல்லைகளுக்குள்ளும் இரண்டு கேரள எல்லைகளுக்குள்ளும் கட்டப்படும் (இதற்கான செலவு சுமார் ரூ. 3.5 கோடி).

மாற்று செயற்குறிப்புகளின்கீழ், தமிழ்நாடு மின்சக்தியைப் பெறுவதுடன், பாசனத்திற்காக 900 கோடி கன அடி நீரையும் பெறும். தமிழ்நாட்டின் மாற்றுச் செயற்குறிப்புகள் குறித்து

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 டிசம்பர் 3

ஆய்வு செய்து முடிவான பதில் அனுப்பப்படும் என்று கேரள அரசு தெரிவித்தது. பின்னர், அச்செயற்குறிப்புகள் பொருளாதார அடிப்படையில் தனித்தியங்கக் கூடியனவாக இல்லை என்றும், தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் சிறப்பாகச் செம்மையாக இல்லை என்றும் கேரள அரசு தெரிவித்துள்ளது. எனினும், 1973 ஆகஸ்ட் 18, 19-ஆம் நாட்களில் திருவனந்தபுரத்தில் சிறுவாணி நீர் குறித்து அமைச்சர் அளவில் நடந்த விவாதங்களின்போது தமிழ் நாட்டிற்கும், கேரளாவிற்கும் இடையில் பாண்டியாறு-புன்னம் புழா நீரைப் பயன்படுத்துதல் குறித்து ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்றும், இரண்டு அரசுகளுக்கு மிடையே மேற்கொண்டும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்படுவது பயனுள்ளதாய் இருக்கக்கூடுமென்றும் கேரள முதலமைச்சர் உறுதியாகத் தெரிவித்தார். கேரள அரசின் நீர்-மின்சக்தி துறையின் சிறப்புச் செயலாளருக்கு எழுதப்பட்டிருந்த 10—9—1973-ம் நாளிட்ட நமது கடிதத்தில், கேரள அமைச்சர்கள் திரு. கோவிந்தநாயர், திரு. திவாகரன் ஆகியோரை, பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம் குறித்து மட்டுமல்லாமல் நெல்லித்துறை புனல்-மின் திட்டம் குறித்தும், கீழ் நீராறு அணை கட்டுவது குறித்தும் விவாதிப்பதற்காகச் சென்னைக்கு வருமாறு கேட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. காவிரி நீர்த்தகாறு குறித்து புதுடில்லியில் நடக்கவிருக்கும் விவாதங்கள் முடிவடைந்த பின்னர், இந்த அரசு குறிப்பிட்ட பொருள்பற்றிய விவாதங்கள் நடத்தப்படலாம் என்று குறிப்பிட்டு 29—9—1973 நாளிட்ட கடிதத்தில் கேரள அரசிடமிருந்து நமக்குப் பதில் வந்துள்ளது.

வருங்காலத்தில் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்ந்து நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கான அடங்கல் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவது சாத்தியமானது என்று தாம் கருதவில்லையென்றும், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா நீரைப்பயன் படுத்துவது குறித்த 1965-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தினின்று தமிழ்நாடு பின்வாங்க முயற்சி செய்கிறது என்றும் 29—10—1973-ல் கோழிக்கோட்டில் பத்திரிகை நிருபர் களிடம் கேரள முதலமைச்சர் அறிவித்திருப்பது ஆச்சரிய மாயுள்ளது.

1973 டிசம்பர் 3] *[திரு. ப. உ. சண்முகம்]*

இந்தப் பத்திரிகை அறிவிப்புக்குப் பதில் கொடுப்பது அவசியம் என்று இந்த அரசு கருதவில்லை. ஏனெனில், அவ்வாறு செய்வது சுமுகமான உடன்பாடு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தாமல் அனுவசியமான கருத்து வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும். இரு அரசுகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் நியாயமான உடன்பாடு காணும்பொருட்டு, பாண்டியாறு-புன்னம்புழா பற்றிய நமது செயற் குறிப்புகள் குறித்து விவாதிப்பதற்கு, கேரள அரசின் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. திவாகரன் அவர்களையும், திரு. கோவிந்தநாயர் அவர்களையும் சென்னைக்கு வருமாறு அழைத்து, நமது 9—11—1973-ம் நாளிட்ட நேர்முகக் கடிதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கேரள அரசிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இது குறித்து தொடர்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படும். மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறுகளான பாண்டியாறு, புன்னம் புழா ஆகியவற்றின் நீரைத் திருப்பிவிடுவதன் மூலம் கோயம் புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு மின்சக்தி மட்டுமல்லாமல் பாசனத்திற் காகவும் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, கேரள அரசுடன் உடன்பாடு காணும் பொருட்டு இயலக்கூடிய நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ளது, என்பது இதனால் புலனாகிறது.

(ஈ). குமரி மாவட்ட, பொன்மனை கிராம மக்களுக்கு நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்காததால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து.

THIRU J. JAMES: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Food and Co-operation to a matter of urgent public importance, namely, the non-availability of rice and sugar to the people of Kanyakumari district particularly in Ponmanai village in Kalkulam taluk at the normal price and grave situation prevailing there.

(முற்பகல் 10.30)

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 1971-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி 12,22,549 ஆகும். இவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,14,960 டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது. அம்மாவட்டத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 93,000 டன் அரிசி உற்பத்தியாகிறது. மேற்கொண்டு